

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 26. Alterum concilium Blaquernense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

ſidebat ibi Patriarcha Gregorius: Alexandrinus vero Athanaſius incommoda utens valetudine accubabat in lecto: aderantque Epifcopi omnes cum magno Clericorum monachorumque numero. Imperator ipſe intererat, Proceribus ac de Senatu præcipuis ſtipatus. Magnus Logotheta Muzaſon erat inter primos, ac Veccum aggredi cum Patriarcha ſtatueraſt.

Sæcul. XIII.
A. C. 1285.

§. XXVI.

Alterum concilium Blaquernenſe.

Orator Eccleſiæ incepit actionem, & ad Veccum converſus dixit: Cum integrum habeamus ſcriptum, quo errorem fateris tuum; quo veniam petis, & munus abdicas: cur rediſ hodie, & injuriam tibi factam aſſerens congregandi tam grandis concilii cauſam offers? Veccus reſponſit: Cum me viderem adigi, ut alieno tempore rationem redderem de verbis Patrum a me allatis, reliqui omnia, ut haberem pacem, non ut pellerer, ac hæreſeos accuſarer. Tum Patriarcha Gregorius: Et quid de re ſentiunt ii, qui tecum ſunt? Hi erant Conſtantinus Meliteniotes, ac Georgius Meſochites, qui reſpondebant: Si ſolum ſcire cupis, quam fidem teneamus animo, & ore profiteamur, eſt illa, quæ inter o-

Pachym.
c. 15.

Hiſtor. Eccleſ. Tom. XXII. P mnes

Sæcul. XIII. moes convenit, & quam, dum vivemus
A.C. 1285. conservabimus. Sin etiam quæris, quam

Patrum sententiam simbolo non adver-
sari, sed hoc exponere affirmemus, in
scriptis eorum videbimus, Spiritum San-
ctum esse datum, missum, ortum a Patre
per Filium: immo quidam dicunt, illum
ex hoc procedere. Magnus ille Sanctus

Joannes Damascenus ait Spiritum San-
ctum a Patre produci per Verbum. A-
gnoscamus autem productorem esse prin-
cipium: sed non dicimus Filium esse
principium in processione Spiritus San-
cti ex Patre, immo nec commune prin-
cipium: e contrario male precamur sic
loquentibus. Dicimus duntaxat Patrem
esse principium Spiritus Sancti per Fi-

S. August. *v. Trin. c. 14.* *n. 15.* S. Augustinus tamen haud ægre
dicit Patrem ac Filium esse idem prin-
cipium Spiritus Sancti.

Magnus Logotheta subjunxit: Et
quomodo Filium non facitis principium
dicendo Patrem esse principium per Fi-
lium? ex quo illud conficitur, ex Patre
non processurum fuisse Spiritum San-
ctum, nisi Filium generasset. Archidia-
coni reponebant: In theologia proferun-
tur multæ propositiones, quas consequi
absurda videntur ob imbecillitatem no-
stræ intelligentiæ; veluti dum Pater di-
citur esse perfectus Deus, pariterque Fi-
lius & Spiritus Sanctus; unde videtur
effici

effici tres Deos esse. Nos tenemus id, *Sæcul. XIII.*
 quod videmus scriptum, nec admittimus *A. C. 1285.*

mala confectaria. Logotheta retulit:

Nunquam ego dicam Spiritum Sanctum
 procedere ex Patre per Filium: minus
 absurde dicerem illum ex Patre Filioque
 procedere, quia differentia præpositio-
 num *ex & per* videtur duo indicare prin-
 cipia. Archidiaconi subiciebant: Ergo
 accusa S. Joannem Damascenum, quod
 novitates introduxerit! nos autem noli
 arguere hæresis, quod honoremus has
 voculas, quas illius esse agnoscis. Pa-
 triarcha subdidit: Honoratur Evangelium
 asseverans Patrem esse majorem Filio:
 sed hic locus explicatur per locos alios.
 Vobis pariter exponendus esset ille S. Da-
 masceni locus, non avertendus in sen-
 sum singularem & a communi Patrum
 doctrina diversum: instabat simul magno-
 pere, ut responderent. Hunc Evangelii
 locum, inquiebant, satis explicarunt Pa-
 tres: Locus S. Damasceni non potest a-
 lium habere sensum. Si habeat, eum
 doceri cupimus.

Patriarcha: Exponunt illum Patres
 dicendo Spiritum Sanctum procedere ex
 Patre. Archidiaconi: Et quis non di-
 cit? credimus toto ex animo. Logo-
 theta: Si creditis, cur adjungitis aliud?
 Archidiaconi: Tempus sic postulabat
 pro pace Ecclesiæ. Veccus: Quando-

Sæcul. XIII.

A. C. 1287

quidem ita vultis, non loquemur modo de hac propositione, quæ vobis temeraria nimis videtur. At saltem nobis tam opus non est nostri defensio contra querelam de corruptione doctrinæ sanæ. Deinde Logothetam intuens addebat: Video te sequi regulas dialecticæ ac rite ratiocinari: nec tibi blandior. Patres, cum de Sanctissima Triade loquuntur, comparationes cum sole ac fluvio quantumvis imperfectas adhibent. Radius, ajunt, & lumen proxime a sole veniunt: radiusne igitur an sol est luminis principium? S. Gregorius Nyssenus hoc mihi explicat inquiens: Ex iis, quæ habent principium, unum hinc venit proxime, alterum per id, quod inde proxime venit. Tum Patriarcha: Et vos non fatemini Spiritum Sanctum esse proxime conjunctum Patri? Quis est, talem qui propositionem ferat? Dicendum est de Spiritu Sancto, quod de Filio dicitur, ipsum esse in Patre, & Patrem in ipso. Non assentimini? Ita, reddebat Veccus: fatendum est Spiritum Sanctum Patri proxime conjunctum esse, quia minime distant. Sed ut cogitemus Spiritum Sanctum proxime ex Patre procedere, non permittit illius differentia a Filio: nam ille procedit per hunc, qui proxime procedit; ut S. Gregorius Nyssenus loquitur. Sed vos absurdam redditis hanc propo-

propositionem, qui locorum ac temporum ^{Sæcul. XIII.}
 distantias interjicitis. Quocirca idem ^{A.C. 1285.}
 S. Pater adjungit: Interpositio Filii fa-
 cit, ut solus sit genitus: nec tamen illa
 Spiritum Sanctum a Patre disjunctum
 reddit.

Posthæc Athanasius Patriarcha Ale-
 xandrinus e lecto suo hæc ad Veccum
 verba faciebat: Tenemus Ecclesiæ do-
 ctrinam, qualem recepimus. At nun-
 quam didicimus ita loqui. Si Ecclesia
 distincte crederet, quæ vos dicitis, ne-
 scire haud possemus. Fidei dogmata si-
 ne curiositate ac simpliciter conservabi-
 mus. Cur ergo conamini in Ecclesiam
 Dei inducere quidquam aliud, quam
 quod per traditionem accepimus? Opor-
 tet tueri pacem, & omnes argutias præ-
 termittere. Sed, Domine! accusamur
 de hæresi, subdebat Veccus cum suis Ar-
 chidiaconis. Ita est, pergebat Athana-
 sius, quia pro hæretico habetur, quis-
 quis stabilire vult propositiones extraor-
 dinarias, etiamsi non essent periculosæ.
 Quapropter vobis suadeo, ut his omissis
 ad sensum communem manifestumque &
 ad concordiam redeatis, præcipue, cum
 Imperator hanc conciliare cupiat.

Verum Patriarcha Gregorius urgebat
 differentiam præpositionum *ex* & *per*,
 contendens, Spiritum Sanctum proxime
 ex Patre non procedere, si procedat per
 P 3 Filium.

Sæcul. XIII.
A.C. 1285.

Filium. Respondit Veccus: Confitemur audaciam nostram, & veniam petimus. Non tamen vana curiositas aliqua nos ita loqui iussit; sed voluntas tollendi discordiam Ecclesiarum. Græcam & Latinam intelligit. Hæc ergo causa fuit, cur statueretis nos appellare hæreticos, ac desertores religionis, irritos dicere Ordines a me collatos, lavare sacrum adytum, profanare & rejicere chrisma a me consecratum? An nos sic agimus, etiam velimus Theologiam vestram non accuratam ostendere? Ecquanam in re erravimus, ajebat Patriarcha. Mox papyrus protulit Veccus, quam cum legisset ille, sibi cognitam negabat cum suis. Sed Chartophylax Georgius Moscamparopuscum agnovit suum, voluitque defendere. Videamus itaque, ajebat Veccus, qua eum poena ob mutatam doctrinam sitis affecturi. Longus hac super re sermo fuit: ac Veccus addidit:

Vultisne, ut tanquam pacis amans consilium vobis asseram simplicissimum? Locos Patrum, prout tempus postulabat, retulimus. Recepimus, ac etiamnum recipimus cunctos, quicumque Spiritum Sanctum ex Patre dicunt procedere: ita Christus, ita concilium loquitur. Sed & eos admittimus, qui ajunt illum procedere ex Patre per Filium, quia totum concilium septimum sic sensit: ac temeritatis

Sup. lib. 44.
§. 47. 59.

ritatis arguimus illos, qui verba Patrum **Sæcul. XIII.**
non honorant. Igitur hodie dum Pa- **A.C. 1285.**

triarchæ, Episcopi, Clerus omnis, monachi pii, laici selecti adsunt, vobiscum fidem orthodoxam colere, aut, si fallimini, divino iudicio vobiscum condemnari malo quam solus securitatem quærere. Sed quod me adstringatis ad spernendum dogma Patrum tam vetus & tam universale, nec docere me studeatis; hoc est, quod æquum mihi non videtur. Nam etiam me religio tangit stimulatque, ut errorem timeam. Non adhæreo ingenii mei luminibus: totum me vobis trado: præferte mihi lucem! ducite me! sectabor vos. Conficite scriptum: omittite, si vultis, voculas: *per Filium!* quidquid periculi in respuenda hac Patrum declaratione videam, nisi vos sequar, accusate me pertinaciæ, immo hæreseos! At vero Patres rejicere si non audetis, factique invidiam in nos conferre cupitis, merito, ne dicam necessario metuimus, ne erremus (quia sumus soli) & in discrimen nos conjiciamus.

Patriarcha, ut se purgaret, reposuit: Nos id non scripsimus: vestrum est hoc respuere, qui scripsistis, & hanc quæstionem movistis denuo. Ecquid obstat, subjunxit Veccus, cum agatur de reducendis fratribus vestris? Sed Patriarcham adeo non permovit, ut irascentis

Sæcul. XIII. maledicta & injurias sibi accerferet. Vec-
 A.C. 1285. cus & ipse exasperatus, ingeniosas ei ex-
 probrationes fecit: tum conversus ad
 Imperatorem libere asseruit juravitque, si
 Gregorius sedem patriarchalem non re-
 linqueret, turbas Ecclesiæ nunquam se-
 datum iri. Sub hæc verba excande-
 scens Imperator furrexit, & Quid igitur
 agebat, Post totum laborem, quem mihi
 pro Ecclesia sumpsi, rursus eam turbare
 incipis jam schismaticorum bello impli-
 citam? Late hanc in materiam excurrer-
 bat indicans suam indignationem, quod
 id colloquium spem suam usque adeo se-
 fellisset.

§. XXVII.

Veccus relegatur.

Soluto concilio Veccus cum suis in mo-
 nasterium S. Cosmæ reversus ibi ma-
 nebat, sed sub custodia. Imperator eos
 per internuncium hortabatur, ut pacem
 colerent, libidinem disputandi comprime-
 rent, cum bona ipsius gratia conquiesce-
 rent; alioquin multandi exilio, nec me-
 lius habendi, quam jussisset. Illi per-
 stantes in sententia respondebant se, quid-
 quid Imperator vellet, passuros potius,
 quam morem gesturos iis, a quibus
 immerito condemnati essent. Sæpius
 tentatos frustra Imperator offensus in
 arcem